

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1108

08.06.2024 (135)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen)

Otrā revolūcija II sējums: Tautas valsts

5. daļa

Par vecās strādnieku kustības mantinieku un izpildītāju kļuva nacionālsociālisms un fašisms. Simboliski, ka strādnieku organizācijas - KPD, SPD un arodbiedrības - 1933. gadā praktiski palika bez masu atbalsta un bija spiestas bez pretestības samierināties ar to likvidāciju. Un simbols pārejai no marksistiskās uz nacionālo strādnieku kustību ir arī tas, ka tikai nacionālsociālistiskā tautas valsts izpildīja veco prasību un pasludināja strādnieku šķiras cīņas dienu - Pirmo maiju - par valsts piemiņas dienu.

Kaut ko līdzīgu panāca itāļu fašisms, kura Duce - Benito Musolīni - iemiesoja šīs pārmaiņas savā personā, jo viņš pats bija Sociālistiskās partijas revolucionārā spārna līderis un centrālā orgāna "Avanti" galvenais redaktors. Tagad tur, kur dūris vairs nedraudēja, bet fašistiskā sveicienā bija izstiepta vaļēja roka, varēja sākties tā attīstība, kas strādniekus integrēja nacionālajā kopienā uz vienlīdzīgiem pamatiem, vadīja strādnieku kustību uz uzvaru, veidojot nacionālo sociālismu, un izbeidza šķiru cīņu.

Šī Volksgemeinschaft turpina darboties līdz pat šai dienai - vismaz Vācijā, kur tā tika īstenota daudz enerģiskāk un izlēmīgāk nekā fašisma laikā.

Reformu sociālisma, sociāldemokrātijas un arodbiedrību atdzimšana pēc kara, kas mums tika uzspiesta, ir ne tikai reakcionāra, bet ilgtermiņā apdraud mūsu tautas

vienotību, kas dzimusi tik lielās grūtībās un upurējot. Šī politiskā strāva ir sevi pārdzīvojusi, tā neatbilst ne reālajai situācijai, ne tautas un pat ne strādnieku šķiras vajadzībām un labākajā gadījumā var nest katastrofu.

Kopš sešdesmito gažu vidus marksisms ir pārņēmis lielu daļu mūsu tautas jaunās intelektuālās elites. Šī "neomarksisma" kodols bija un palika studentu kustība, kas savukārt drīz vien kļuva par ideoloģiskā strupceļa upuri. Revolūcijas dzirksts neizplatījās strādnieku šķirā, jo buržuāziskā studentu marksistu šķiriskā augstprātība neņēma vērā plašo tautas masu vajadzības, pat izsmejot tās kā "sīkburžuāziskas idejas".

Tā sekas bija studentu kustības neveiksme un tās sašķelšanās bruņotajos revolucionāros, reformu sociālistos, ortodoksālajos komunistos, maoistos/staļinistos un nedogmatiskajos sociālistos un citos. Mūs interesē tikai pēdējie, kuri pēdējos gados ir sasnieguši diezgan daudz politisku panākumu:

Jaunās kreisās kustības daļa, kas ir organizēta, piemēram, pret kodolenerģiju vērstatajā kustībā un alternatīvajās grupās un sarakstos, ir jāuztver diezgan nopietni no ideoloģiskā viedokļa. Šeit darbojas jauni ideālisti un revolucionāri. Kā es jau paskaidroju "Ticībā un cīņā", šiem jauniešiem ir skaidri jāpasaka, ka, ja viņi sāks pakāpeniski atrauties no marksisma dogmām un meklēt jauna veida sociālismu, viņi neizbēgami nonāks fašistisku, ja ne nacionālsociālistisku ideju varā.

Kopš nedogmatiskie kreisie ir sākuši nopietni pievērsties marksistiskās dogmatikas vājajām vietām, tie nemanāmi virzās mums pretī, paši to negribot, neapzinoties un saglabājot savu bezgaumīgo, pseidomorālistisko "antifašistisko" frazeoloģiju.

Tādējādi nacionālsociālisti un nedogmatiskie sociālisti - tiesa, arī maoisti/staļinisti - ir vienisprātis dažādos kapitālisma un antisemitisma kritikas punktos, abi iestājas pret pasaules sadalīšanu un pakļaušanu kapitālismam un mozaīkas komunismam, meklē Trešo ceļu starp lielvarām un to ideoloģiju; un viņi ir revolucionāri. Jaunie kreisie sāk atklāt nacionālo jautājumu, bet mēs pamanām, ka korporatīvismam un rasistiski demokrātiskajām idejām ir dažas kopīgas iezīmes.

Un reizēm politisko strīdu malās abām pusēm notiek pārsteidzošas ideoloģiskas tikšanās: Mītiņos pret padomju imperiālismu, palestīniešu revolūcijas atbalstam, protestos pret vides iznīcināšanu.

Protams, nesavienojamība vienmēr pastāv, jo kreisie rīkojas, vadoties no pilnīgi atšķirīgas attieksmes pret dzīvi, un nacionālsociālisms joprojām ir uzticams aizsargs pret jebkādu marksistiski tērptu verdzību, taču, ciktāl jaunie kreisie sāk apšaubīt marksisma dogmas, tik un tā, kā agrāk, pastāv pieskārieni starp "labējiem

no kreisās" un "kreisajiem no labās", starp nedogmatiskiem sociālistiem un revolucionāriem nacionālsociālistiem. Mums ir jāizmanto šie pieskārieni, lai šiem aplamajiem jaunajiem ideālistiem atgrieztu ticību savai tautai, neatņemot viņiem sapni par revolūciju.

Taču revolūcijas nesējs ir visa tauta, nevis proletariāts.

Revolūcijas veidotājs ir nacionālsociālisms. Nacionālsociālismā visi nacionālie, sociālistiskie un revolucionārie strāvojumi galu galā apvienojas un veido nākotnes tautas valsti. Tā nav strādnieku vēlme izpildīt to uzdevumu, ko viņiem bija paredzējis Kārlis Markss. Strādnieku var piespiest to darīt tikai ar varu. Strādnieka mērķis drīzāk ir kļūt par līdzvērtīgu un cienījamu Volksgemeinschaft locekli. Par to cīnās Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija!

Tāpēc, ja mēs vēlamies izveidot tautas valsti, nevis partijas diktatūru, mums ir jāvērsas pie tautas, nevis jādod proletariātam uzdevums, ko tas nevar un nevēlas izpildīt.

Daži ideālistiski entuziasti strādā visas cilvēces labā. Šeit atturēsimies arī no tā, ka gan augstās finanses, gan komunistu vadības klika - abas atrodas cionistu ietekmē - ļaunprātīgi izmanto šīs tendences, lai turpinātu plānotās pasaules piespiedu valsts celtniecību. Pat bez šīs ļaunprātīgas izmantošanas cilvēces ideoloģija joprojām būtu postošs māns. Tiesa, pirmo reizi vēsturē cilvēce ir saskārusies ar gandrīz neatrisināmām globālām problēmām, kuras vairs nav iespējams atrisināt nacionālo valstu ietvaros un kuras prasa kopīgus, visaptverošus pasākumus.

Taču pieredze māca, ka sadarbība vai pat apvienošanās ir iespējama tikai tad, ja pastāv vai nu liels kopīgs uzdevums, vai arī briesmas, kas apdraud visu cilvēku dzīvību. Ne viens, ne otrs nav iespējams, ja domājam par visu cilvēci. Gluži otrādi:

Baltā pasaule pazustu, ja tā uzskatītu, ka tās uzdevums ir veicināt pārējo cilvēci tā, kā to prasa abstraktais planetārais taisnīgums. Mēs nespētu uzturēt ne savu dzīves līmeni, ne tehniskās un zinātniskās attīstības līmeni, un mūsu rasu vājums šādos apstākļos pat apdraudētu mūsu bioloģisko izdzīvošanu.

Interesu un mērķu konflikti starp rasēm ir tik fundamentāli un nesamierināmi, ka visaptveroši planētu risinājumi vēl ilgi būs pilnīgi neiedomājami. Nav arī nekādu lielu kopīgu draudu. Tiesa, nākamās tūkstošgades problēmām ir nepieciešamas pārnacionālas, politiskas vienības - bet uz rasu pamata!

Baltā pasaule ir tā, kas saskaras ar kopīgiem uzdevumiem un ir pakļauta tām

pašām briesmām, nevis cilvēce. Tāpēc arī mūsu mērķis ir ariju tautu kopiena, nevis nereālistiska, sajūsmināta koncepcija par cilvēci, kas nepastāv kā vienotība un pārskatāmā nākotnē var pastāvēt labākajā gadījumā kā sionistu pārvaldītas vergu sabiedrības biedējoši draudi, kurā baltā rase tiek piespiesta vai savaldzināta pārdzimt un tādējādi pazūd no pasaules.

Alianses un savienības ar citu rasu tautām ir iespējamās un noderīgas - kā savulaik ass Berlīne - Tokija vai nākotnē - Romas zemeslodes vienotība. Tās ir atbildīgas valsts politikas prasības.

Savukārt "cilvēcība" joprojām ir ilūzija, kas aizmirst par rasu cīņu kā pamatfaktu, jo ir gatava padoties. Mūžīgais miers ir māns - un pat ne īpaši skaists! Jo tas nozīmē tādas pasaules, kādu mēs to pazīstam, - cīņas un vīriešu pārbaudījuma pasaules - beigas. Tas būtu paralizējošs galīgais stāvoklis izmirstošai rasei, kas ir atkāpusies dumpīgā pasaules vēstures stūrī un gaida, kas tai uzvilks plēvi uz acīm un izkaisīs gaļu.

Mēs esam redzējuši, ka materiālisms ir necilvēcīgs, ka reliģiskais iespaids ir pagātnes vēstures laikmets un ka pieķeršanās indivīda brīvībai, proletariātam vai pat cilvēcei ir cilvēka domāšanas novirze. Tādējādi mūsu intelekts, tāpat kā mūžīgais dabas likums, norāda mums uz visas dzīves pamatstruktūru:

Mēs vēlreiz atzīstam nacionālsociālisma patiesības - patīk mums tās vai nē.

Cik man zināms, tieši mūsu angļu biedri bija pirmie, kas pēc kara šo pamatpatiesību apkopoja īsā un atmiņā paliekošā sauklī, kas šodien nosaka nacionālsociālistu politisko darbību visā ariju pasaulē:

Par rasi un tautu!

Par rasi un tautu!

Uzmanīgais lasītājs, iespējams, ir pamanījis, ka es bieži esmu pieminējis atšķirību nacionālsociālisma un fašisma vērtējumā. Šajā vietā ir lietderīgi paskaidrot atšķirību. Es to nedaru, lai radītu šķelšanos starp mums un mūsu fašistiskajiem biedriem vai pat lai pierādītu, ka fašisms ir nepareizs:

Fašisms ir vienīgais pasaules uzskats mūsu kultūras sfērā, kas nav naidīgs nacionālsociālismam. Pirms kara, kara laikā un pēc kara fašisti cīnījās plecu pie pleca ar mums, sākumā - divdesmitajos gados - fašistiskā revolūcija bija spilgts piemērs un iedrošinošs signāls mums - **Ādolfs Hitlers: "Brūnais krekls, iespējams, nekad nebūtu pastāvējis bez melnā krekla."**

Tomēr nacionālsociālisms nav tikai vācu fašisms. Protams, dominē formas un satura līdzības, un atšķirības vēl vairāk izpludina fakts, ka gandrīz visās fašistiskajās kustībās baltajā pasaulē bija un ir nacionālsociālistiski strāvājumi. Un dažas no šīm kustībām politiskās taktikas apsvērumu dēļ tikai sauca sevi par fašistiem, nevis nacionālsociālistiem.

Ja mēs par savas ticības būtiskajiem pamatiem saucam nacionālismu, sociālismu - saprastu kā korporatīvistisku tautas kopienas ideju - un apziņu par rases nozīmi, bet kapitālismā, komunismā un cionismā saskatām savus galvenos ienaidniekus, tad mēs ātri vien pamanām būtisko atšķirību - fašisms ne vienmēr ir rasalizēts un visos apstākļos neredz cionismā ienaidnieku.

Tāpēc pēc kara ir pastāvējušas fašistiskas valstis, bet ne nacionālsociālistiskas valstis, neatkarīgi no šo sistēmu rasu izcelsmes. Vispazīstamākās no tām:

Argentīna Perona laikā, Indonēzija Sukarno laikā, Ēģipte Nasera laikā un Āfrikas Gana Kvame Nkrumah laikā. Jā - ārkārtējos apstākļos cionismu varētu raksturot kā sava veida ebreju fašismu.

Tātad, lai gan nacionālsociālisms apzināti aprobežojas ar balto rasi un tāpēc saglabā savu ideoloģisko vienotību un vienotību arī kopīgu problēmu, uzdevumu un interešu dēļ - piemēram, starp vācu, angļu vai amerikāņu nacionālsociālismu nekad nevar būt nopietna konflikta - , fašistisko kustību gadījumā mums jāzina, ka vispirms ir jānoslēdz un jāvienojas par aliansēm, un tās ne vienmēr izriet no ideoloģiskās kopības.

Arī fašisms, tā kā tam nav rasu pamata, ir vairāk orientēts uz valsti un tās formu nekā mēs. Tā nacionālisms dažkārt ir vecmodīgāks un nav orientēts uz nākotni - valsts nacionālisms, nevis tautas nacionālisms kā mūsu. Tāpēc galējā gadījumā ir iedomājami konflikti un pat kari starp fašistiskām, bet nekad - starp nacionālsociālistiskām valstīm.

Mums tas ir jārespektē, ja baltās tautas izvēlas fašismu, nevis nacionālsociālismu, taču biedriem ir jāapzinās, kādas problēmas rada šis lēmums. Tāpēc es šoreiz tik skaidri izteicu abu ideju atšķirības, negribēdams iznīcināt veco, pārbaudīto nacionālsociālistiskās un fašistiskās revolūcijas sadraudzību.

Šeit slēpjas mūsu personīgās un nacionālās dzīves jēga. Cīņa par izdzīvošanu un jaunu ariju cilvēces uzplaukumu apvieno mūsu mazo "es" ar vareno vēstures strauņiem. Mūsu acu priekšā paceļas sapnis par jaunu attīstītu civilizāciju. Pēc dažiem gadiem ariji ieies jaunā savas vēsturiskās eksistences tūkstošgadē. Tikai no mums pašiem ir atkarīgs, vai tas kļūs par kapa plāksni vai pieminekli jaunai diženībai.

Mēs, nacionālsociālisti, vēlamies veidot nākamās tūkstošgades kārtību! Mēs nevaram uzminēt, kāda šī jaunā kārtība beidzot izskatīsies. Mēs ar pukstošām sirdīm stāvam vārtu priekšā uz neiedomājami lielu, skaistu un satriecošu kultūru. Mēs to vairs neredzēsīm, bet mēs tai bruģējam ceļu.

Kas var pateikt, kāda izskatīsies impērija, kurā ariji atkal varēs pierādīt sevi kā kultūras veidotājus, impērija, kuras rīcībā reiz būs visas zināšanas un visas šīs zemes bagātības? Un ne tikai šī Ārijas pasaules kārtība ir mūsu mērķis. Aiz tās slēpjas vēl kāds slepens sapnis, pēdējais, apslēptais mērķis: Jaunais cilvēks!

Nīče saka: "*Cilvēks ir kaut kas, kas ir jāpārvar.*" Šeit mēs ticībā un šokā stāvam mūsu nacionālsociālistiskā pasaules uzskata galējās robežas priekšā, aiz kuras tikai atklāsies visas dzīvības attīstības jēga, evolūcijas jēga. Cilvēks, kurš izsmeltu visu, kas viņā slēpjas, kurš dodas iekarot Visumu un uzvarēt laiku, cilvēks, kurš sevi saprot tikai kā tiltu uz kaut ko neiedomājami lielu un jaunu, kurš uzdrīkstas spert nākamo soli evolūcijā.

Šeit cīnītājam ir jāpaliek klusam, runāt var tikai dzejnieks. Tiem, kas sevī jūt diženumu, Nīčes "Zaratustra" var dot priekšstatu par pēdējām lietām.

Tas ir sapnis, kas stāv aiz visa. Sapnis, kas ir tikpat vecs kā ariju rase:

Visur, kur vien ariju cilvēks cēla varenus tempļus, augstus torņus un varenas piramīdas, lai pietuvotos debesīm un sasniegtu zvaigznes. Šodien mums nav lielākas privilēģijas kā aptvert šo mūsu vēsturiskās būtības un dzīves noslēpumaino stūrīti.

Mēs ilgojamies pēc Jaunā Cilvēka, kas attaisno un pabeidz cilvēces vēsturi. Cilvēks ir kaut kas pārvarams.

Tikai nacionālsociālisms, kas sevī apvieno visus ariju rases spēkus un iespējas, var izveidot un izaudzināt Jauno Cilvēku, jo šī attīstība ir tikpat lielā mērā noteikta gan garīgi, gan bioloģiski. Mēs mēģināsim.

Par rasi un tautu!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPHERE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÄUORGANISATION

Number 100
April 2022 (133)

Der Kampf geht weiter !

Nebst vielen mehr die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene!

Abendzeit von Movement, Vererbung, Vererbung und Vererbung haben nicht ausgereicht, um kein die gesamte Welt einem hell gelblichen Führer Adolf Hitler zu überlassen.

Alle Nationalisten sind weniger erfahrene Kämpfer und Kampfgewinnen stehen Schüler an Schüler an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Volkstods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der verurteilte Gegner ist dem dabei, den Volkstod - gegen alle weissen Völker (V) - zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überzeugung und Kampferziehung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kriegszeiten" oder im "Normalzustand", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsfeldzug auf dem Meer: Nationalisten sind keine Pfaffen!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu vidokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lapuise, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūtas informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrādās nepareizi pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējās izvērt gaismā. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atbildes plūdiem. Ocas gaitā ir parādījusies arīkrātīgi retas lietas no dažādām vietām

Number 179 (133) Fourth 1975 April 20, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!**

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!